

Рис. 7.55. Месопотамският асиро-вавилонски цар Асур Назарей Хабал, живял уж около 930 г. пр.н.е. От [508], вж.също [544], т. 4, с. 673, ил. 139. Но на гърдите на „древния асирийски“ цар има обикновен християнски кръст, каквито носят съвременните православни архиепископи.

Рис. 7.56. Изображение на уж „древната“ финикийска богиня Астарта [508], [544], т. 4, с. 673, ил. 140. Но тя държи скиптер с християнски кръст.

Рис. 7.57. Уж „древна“ галска статуетка на „древния“ франкски бог Юпитер. Но цялата му дреха е покрита с обикновени християнски кръстове [508], [544], т. 4, с. 674, ил. 141.

Доста християнски средновековни символи са свързани с така наречените КЛЮЧОВЕ на св. Петър, с които той отваря небесната порта [259]. Щепомним, че ключът е само една от формите на средновековния християнски кръст с ухо, рис. 7.59, анаграма 8. Но се оказва, че и в класическата, „антична“ митология има немало богове и богини, чийто основен атрибут е КЛЮЧЪТ или КРЪСТЪТ с формата на ключ. Тоест това е средновековният кръст с ухо. Такива ключове имат например „древно“-гръцкият Хелиос, „древно“-римският Плутон, „древно“-египетският Серапис, „античната“ царица на ада Хеката [259], с. 58. Дюжоу и Волней посочват фактичкото тъждество на апостол Петър и „древно“-римския бог Янус.

На рис. 7.65 показваме уж „античните“ изображения на различни „древни“ богини с младенци. Това са „древно“-римската Юнона с Марс (по Малвер), индийската Дева с младенца Кришна (по Еремиас), Деметра с Бакхус, тоест Д-МАЙКА, или Део-Майка, или Божия Майка (по Малвер). По-нататък е „античната“ Диана – с КРЪСТ на главата, а до нея – османски полумесец със звезда. После е „древно“-египетската богиня Гатор или Хатор с младенца Озирис (по Еремиас). И накрая е така наречената Солсбърийска Богородица (по М. Брок) [544], т. 3, с. 631, илюстр. 101.